



בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 9196/18

לפני : כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט א' שטיין

העותר : אלי שבירו

נ ג ד

- המשיבים :
1. ועדת הבחירות של העיר אריאל
 2. מנהל הבחירות בעיר אריאל
 3. המפקח הארצי על הבחירות - משרד הפנים
 4. פבל פולב
 5. יוסי חן
 6. חיים שמואל סגל
 7. אליהו נובוסלסקי
 8. בית משפט לעניינים מקומיים באריאל
 9. בית משפט לעניינים מקומיים של ערכאת הערעור

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר : עו"ד אהוד חיים חגואל

פסק-דין

השופט מ' מזוז:

1. ביום 30.10.2018 התקיימו בחירות לראשות עיריית אריאל. לפי תוצאות הבחירות זכה העותר ב- 3,696 קולות המהווים 40.51% מהקולות הכשרים, ואילו המשיב 4 זכה ב- 2,930 קולות המהווים 32.11% מהקולות הכשרים. המשיב 4 הגיש יחד עם הסיעה בשמה התמודד ערעור לבית המשפט לעניינים מקומיים באריאל, בהתאם לסעיף 17 לתקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), תשמ"א-1981 (להלן: תקנון המועצות המקומיות), בטענה כי בשלוש קלפיות נפלו ליקויים אשר יש בהם כדי להשפיע על תוצאות הבחירות באופן שיידרשו בחירות חוזרות (סיכוב שני) בינו לבין העותר.

2. בפסק דין מיום 6.12.2018, קיבל בית המשפט לעניינים מקומיים את הערעור בקבעו כי בשלוש קלפיות נמצא פער בלתי מוסבר בין רישום המעטפות שנחתמו על ידי חברי ועדת הקלפי לבין רישום מספר המעטפות שהוצאו בפועל מתיבת הקלפי, כאשר בעוד מספר המעטפות שנחתמו היה 1,150 מספר המצביעים בפועל היה 1,211. בית המשפט קבע כי פער זה עולה בגדרו של ליקוי בחירות "היורד לשורשו של עניין", ולפיכך הורה על ביטול הבחירות בשלוש הקלפיות האמורות וקיום בחירות חדשות בהן.

3. העותר הגיש בקשה לתיקון פסק הדין בטענה כי נפלה בו טעות חישוב אשר בהסתמך עליה סבר בית המשפט כי עם פסילת המעטפות נשוא הערעור קיבל העותר פחות מ- 40% מהקולות הכשרים בבחירות והורה על קיום בחירות חוזרות. בהחלטה מיום 18.12.2018 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את "בקשת התיקון". בית המשפט ציין כי הטענה ל"טעות חישובית" בערעור המשיב 4 לא נטענה כלל בתגובת העותר לערעור או על ידי בא כוחו בדיון בערעור, וממילא המשיב 4 לא נזקק להוכחתה. עקב כך הדיון התנהל על בסיס הנחת המוצא, הנתקפת עתה בבקשה, לפיה פסילת קלפיות אלה תוביל לכך שהעותר קיבל פחות מ- 40% מהקולות הכשרים. זאת ועוד, כך נקבע, תיקון הטעות כפי שמבוקש יביא לשינוי קיצוני של פסק הדין ולמעשה להפיכתו לחלוטין, ולפיכך אין מדובר כלל ב"תיקון טעות" אלא בערעור לגוף ההכרעה.

4. העותר הגיש לבית המשפט המחוזי בירושלים, המשמש בהתאם לתקנון המועצות המקומיות כערכאת הערעור על בית המשפט לעניינים מקומיים באריאל, בקשה לרשות ערעור במסגרתה חזר וטען כי נפלה טעות באופן חישוב הקולות על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים המחייבת את ביטולו. בהחלטה מיום 27.12.2018 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, בציינו כי טענות העותר נסובות סביב קביעות עובדתיות בפסק הדין שעה שלפי סעיף 17(ה) לתקנון המועצות המקומיות ניתן לערער ברשות על פסק הדין אך "בשאלה משפטית".

5. עתה מונחת לפנינו עתירה במסגרתה טוען העותר ל"עיוות דין שנגרם לעותר ולציבור הבוחרים באריאל" בשל אותה טעות חישובית שנפלה בפסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים.

6. דין העתירה להידחות על הסף.

7. כאמור, תקנון הרשויות המקומיות מאפשר הגשתו של ערעור בחירות בעילות המנויות בו לבית המשפט לעניינים מקומיים, ומורה כי פסק דינו יהא ניתן לערעור בשאלה משפטית בלבד (סעיפים 17(א) ו-17(ה) לתקנון המועצות המקומיות). לפיכך, צדק בית המשפט המחוזי כאשר דחה את ערעורו של העותר בהיותו מכוון כולו נגד קביעות שבעובדה. אוסיף, למעלה מן הצורך, כי ספק בעיני אם יש ממש גם בטענת העותר לגופה, שכן משנפסלו שלוש הקלפיות, הרי שנפסלו 1211 פתקי ההצבעה שנמצאו בהן ולא אך 61 פתקים (שהם כאמור הפער בין מספר המעטפות שנחתמו על ידי ועדת הקלפי לבין מספר המעטפות שהוצאו בפועל מתיבות הקלפי).

8. זאת ועוד, בית משפט זה, בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, אינו מהווה ערכאת ערעור על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור על בית המשפט לעניינים מקומיים באריאל. המחוקק הגביל כאמור את אפשרות הערעור בעניינינו לערעור ברשות ואך בשאלה משפטית, ואין לאפשר עקיפת הוראות הדין ו"יצירת" ערכאת ערעור נוספת במסווה של עתירה לבג"ץ.

אציין לענין זה כי על פי הדין בישראל (להבדיל מאזור יהודה והשומרון), פסק דינו של בית המשפט בערעור בחירות "יהיה סופי" ואין עליו אפשרות ערעור כלל, לא בזכות ולא ברשות (סעיף 42(ג) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965). בהתייחס להוראה זו נקבע כי הוראת הסופיות האמורה אמנם אינה שוללת את עצם סמכותו של בג"ץ להיזקק לעתירה נגד החלטה של בית המשפט בערעור בחירות, ואולם סמכות זו תופעל רק במקרים "חריגים שבחריגים" מחמת עילות מצומצמות ביותר שעיקרן חריגה מסמכות או פסילה שלא כדין של מועמדות שהוגשה כדין (בג"ץ 6654/98 הלפרין נ' פקידת הבחירות לעיריית הרצליה, פ"ד נב(5) 348 (1998); בג"ץ 7231/18 רשימת ג'בהת אלעמל אלבלדי נ' מנהל הבחירות למועצה המקומית מג'ד אלכרום (22.10.2018)). כלל זה חל מקל וחומר לגבי ערעור בחירות לפי תקנון המועצות המקומיות, אשר בניגוד לדין בישראל מעניק זכות ערעור, גם אם מוגבלת. מכל מקום, ברי כי המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו.

9. אשר על כן, העתירה נדחית ועמה הבקשה למתן צו ביניים. העותר יישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 2,500 ₪.

ניתן היום, כ"ב בטבת התשע"ט (30.12.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il> 18091960_B01.docx אב